

Vzťah k viere

Najdokonalejším spôsobom sa nám Boh zjavuje vo svojom vtelenom Synovi Ježišovi Kristovi. V ňom sa nám zjavuje nielen dokonalosť človeka, ale predovšetkým dokonalosť Boha. V prírode sa nám Boh zjavuje ako múdry architekt, ako umelec, ako Tvorca.

V Kristovi sa nám zjavuje ako milujúci Otec, ako nekonečná Láska. Zjavuje sa nám ako Trojica – ako Otec, Syn a Duch Svätý – alebo ako Otec, ako Brat, ako Láska. V tajomstve Najsvätejšej Trojice najhlbšie a najdokonalejšie spoznávame, ako je celý svet Božím zjavením, a že celý svet poukazuje na Boha. Všade sa stretávame s Trojicou. Trojrozmerný priestor sa skladá z troch prvkov – času, priestoru a energie – energia z látky, priestoru a rýchlosti.

Luská rodina z troch skutočností – z otca, matky a detí. Základnou schopnosťou duše je pamäť, rozum, vôľa. Tromi najzákladnejšími prejavmi je vnímanie, uvažovanie a jednoduché chcenie.

Kristus nám v evanjeliách potvrdzuje, že z tohto trojičného sveta vyžaruje trojjediný Boh. Ale ako dospejeme k viere v Boha? Viera je predovšetkým vzťah. A k vzťahu dospejeme predovšetkým vzťahom. Vzťah vyrastá a kľíči z postoja úcty. Neúcta, banalita ničí každý vzťah, ničí vzťah medzi ľuďmi, ničí vzťah k prírode, spôsobuje bezohľadné ničenie prírodného prostredia, bezuzdné drancovanie na úkor budúcich generácií. Neúcta pôsobí vraždenie nenarodených, neúcta sa na všetko pozerá ako na prostriedok, neúcta znemožňuje vieru v Boha. A ak sa v človeku predsa len táto viera ešte nachádza, zdedil ju po predkoch. Ale neúcta ju postupne vnútorne nahodáva a vyprázdňuje: Boh je už len „ten Boh“ - Pán Ježiš je už len „ten Ježiš“ a podobne. Využívajme každú chvíľu nášho života,

aby sme si prehlbovali a oživovali svoj vzťah k Pánu Bohu.

Raz mi jeden spolubrat hovoril, že navštívil svojho starého učiteľa. Ten mu niekoľko dní pred svojou smrťou povedal: „Bez Boha človek žije ako zviera a nakoniec aj zomiera ako zviera“. To znamená, že bez úcty k sebe, k svetu – bez vzťahu.

Prebudme teda v sebe postoj úcty, aby sme v úcte dokázali zopnúť svoje ruky k modlitbe. Aby sme sa dokázali úplne uvedomele, zrele a bez hanby modliť. Aby sme pochopili, že človeka nerobí človekom to čo má, ale to, čím žije – to že žije v úcte, v láske a vo vzťahu k Bohu a k ľuďom.

Staňme sa napodobňovateľmi života Najsvätejšej Trojice, ktorý je životom spoločenstva, životom lásky. Nech sú vaše domy, vaše rodiny, vaše srdcia ustavičnými chrámami trojjediného Boha, Otca, Syna a Ducha Svätého. Žime v pokoji s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista. To je veľká vec. Mať pokoj, ktorý je darom od Boha. Nie mať strach z Boha.

Toto je pre nás hriešnikov vydobyté Ježišom Kristom, ktorého Otec poslal na tento svet, „aby nik nezahynul, kto v neho verí“ (Jn 3, 16). Je to obdarovanie, ktoré nazývame aj „ospravedlnenie z viery“. A čo sa týka Ducha Svätého pripomeniem druhú krásnu vec a nesmierny dar: „Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali. A práve o tejto veľkej láske sa môžeme uistiť a pocítiť ju pôsobením Ducha Svätého.

Všetky osoby Trojice sa podieľajú na našej spáse. Boh Otec nás nielen že stvoril, ale nás aj miluje. Prijal za nás výkupnú obeť svojho Syna, a Otec a Syn nám posielajú Ducha Svätého, aby naplnil naše srdcia láskou, aby sme boli schopní žiť v jeho sile a moci ako jeho milované deti.

Silvano Crippa, Monika a Augustín, pastel 1994

R.: Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán.

1. Pána chcem velebiť v každom čase, moje ústa budú ho vždy chváliť.
2. V Pánovi sa bude chváliť moja duša; nechže to počujú pokorní a nech sa tešia. - R.
3. Pánove oči hľadajú na spravodlivých a k ich volaniu sa nakláňa jeho sluch.
4. Tvár Pánova sa odvracia od tých, čo robia zlo, a vyhladzuje ich pamiatku zo zeme. - R.
5. Spravodliví volali a Pán ich vyslyšal a vyslobodil ich zo všetkých tiesní.
6. Pán je pri tých, čo majú srdce skrúsené, a zachraňuje zlomených na duchu. - R.
7. Spravodliví majú utrpení veľa, ale Pán ich vyslobodí zo všetkých.
8. Všetky kosti im ochraňuje, ani jedna sa im nezlomí. - R.
9. Hriešnika zloba zahubí a tých, čo nenávidia spravodlivého, stihne trest.
10. Pán vykúpi duše svojich služobníkov, nebudú potrestaní tí, čo v neho dúfajú. - R.

Naše radikálne rozhodnutie

Asi to tak musí byť aj dnes. Keď prídu na rad zásadné náboženské požiadavky, mnohí sa od náboženstva a od Cirkvi odťahujú a odchádzajú. Náboženstvo sa chápe ako určitá dôležitá vývojová fáza v dejinách ľudstva, ktorá sa už naplnila. Dostal sa teda človek do poslednej fázy - emancipácie aj od svojho Stvoriteľa?

Čítanie z Evanjelia podľa Jána nám už niekoľko nediel predkladá príbeh zázračného rozmnoženia chlebov, ktorý sa stal podkladom zásadnej Ježišovej reči o eucharistickom chlebe. Ježiš využil údiv ľudí nad zázrakom a ohlásil ustanovenie Eucharistie, najväčšieho znamenia, v ktorom sa on sám ako skutočný chlieb z neba dáva ľuďom za pokrm. Každé stretnutie s Kristom bolo istotne zaujímavé a malo svoje čaro, zvlášť ak bol človek svedkom aj nejakej zázračnej udalosti. Pri všetkých však zostalo podstatné, či človek Kristovi aj uveril. Pozvanie na hostinu, pri ktorej bude Ježiš Kristus pokrmom, si zo strany človeka vyžaduje zrelú a silnú vieru v Boha. Evanjelista Ján pripomenul, že Ježiš vyskúšal veľkosť viery svojich poslucháčov, „lebo Ježiš od počiatku vedel, ktorí neveria a kto ho zradí“ (Jn 6,64). No a mnohí z tých, ktorí ho sprevádzali, od neho vtedy odišli. Je to historická paralela s dnešnou dobou. Práve vtedy, keď treba urobiť zásadný krok viery, mnohí sa zháčia. Akoby sa naľakali, lebo sa od nich žiada dôležité rozhodnutie. Živiť sa Ježišom, úplne patriť Bohu, stratiť vlastný život a prijať Kristov - to už pripustí len málokto. Až takú veľkú Vieru ľudia nechcú. Škoda. Lebo náboženstvo prekračuje zúžený rámec historického, kultúrneho a filozofického fenoménu dejín a stáva sa ľudskou skutočnosťou práve vtedy, keď ho človek začína žiť ako jedinečný fenomén lásky k Bohu a blížnemu. „Pane, a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života“ (Jn 6, 68).

Róbert Bezák

„Čím menej vnímajú ľudia svoje hriechy, tým zvedavejši sú na cudzie. Nehľadajú, čo by mohli napraviť, ale do čoho by sa mohli zadrapiť. Keďže nemôžu seba ospravedlniť, sú pohotoví iných obviňovať.“

SV. AUGUSTÍN

„Nebudeme obžalovaní z toho, že sme nerobili zázraky, ani že sme neboli teológmi či nemali videnia, ale z toho, že sme neoplakávali svoje hriechy. Láskou nikdy nemôžeš hrešiť. Hriech je nemilovať alebo milovať zle.“

SV. PÁTER PIO

„Poznanie vlastnej úbohosti vedie človeka k beznádeji. Poznanie Krista oslobodzuje od beznádeje, lebo v ňom spoznáваме aj našu veľkosť.“

BLAISE PASCAL

„Morálka národa a charakter ľudí sa podobajú zubom - čím sú skazenejšie, tým viac bolia, keď sa ich niekto dotkne.“

SENECA

Nájdeš svoju cestu

Niektoré vtáky sú zatvorené v kletke, a napriek tomu dokážu spievať. Ty si bol kedysi vtákom, čo veselo poletoval, a teraz tu sedíš so zlomeným krídlom. Sedíš tu ako prikovaný, ako vo väzení. Všetko je tmavé ako v čiernej noci. Nevieš, či sa ti ešte chce žiť.

Ale tvoj duch je silnejší než telo. Opäť rozsvetuje svetlo, možno len smiešne malé svetielko. No vďaka nemu už znovu môžeš čosi vidieť, A potom sú tu priatelia, priateľky, čo ťa zmieria so životom. Tvoj manžel, tvoja manželka, tvoje deti, príbuzní: tí všetci ťa potrebujú, potrebujú tvoj úsmev, tvoju prítomnosť, tvoju náklonnosť.

Každá hviezda dáva toľko svetla a v každej noci svieti toľko hviezd, že aj keď sa celkom zotmie, vždy nájdeme nejakú cestu a pre tých, ktorí už nič nevidia, sa môžeme stať cestou my.

Phil Bosmans „Danuj úsmev“

Sväté omše v 21. týždni cezročného obdobia (B)

24.VIII. pondelok

18.00 Za Božiu pomoc pre celú rodinu

25.VIII. utorok

18.00 Za + Martu Jurčovičových (30 dní)

26.VIII. streda

18.00 Za + Augustína a Agnešu Jučovičových

27.VIII. štvrtok

18.00 Za + Jozefa a Pavlína

28.VIII. piatok

18.00 Za zdravie a Božiu pomoc pre rodinu

29.VIII. sobota

18.00 Za + Silvestra a Štefániu Stojkovičových

Upratovanie kostola č.d. 151 - 175

30.VIII. 22.Nedel'a cezročného obdobia (B)

8.00 Za + Jána Stojkoviča a rodičov

9.15 Za farníkov

Liturgický kalendár

24.VIII. pondelok sv. Bartolomej, apoštol - sviatok

25.VIII. utorok sv. Ľudovít, sv.Jozef de Calasanz

26.VIII. streda sv.Anastáz, mučeník, patrón hercov

27.VIII. štvrtok sv.Monika

28.VIII. piatok sv. Augustín, biskup a učiteľ Cirkvi

29.VIII. sobota Mučenícka smrť sv. Jána Krstiteľa

Dnes už nie je v móde trpezlivo čakať. „Blahoslavení čakajúci. Ani najlákavejší kus sveta neodtrhne ich zrak od zasľúbeného smeru.“ Tieto slová napísala lyrická poetka Ulla Hahnová. Anjel trpezlivosti predstavuje čosi z tohto blahoslavenstva. Hlása, že trpezlivosť patrí nebeské kráľovstvo. Slovo trpezlivosť (po nemecky Geduld) pochádza zo staronemeckého slova dulten = niesť, znášať a súvisí s latinským slovom tolerare. V Novom zákone znamená grécke slovo pre trpezlivosť, hypomone, vlastne „zostať pod tým“, vytrvať, vydržať. V ranej cirkvi znamenala trpezlivosť skôr vytrvalosť a stálosť v útrapách, ktoré na kresťanov doliehali zvonka. V Liste Rimanom Pavol hovorí: „... vieme, že súzenie prináša trpezlivosť, trpezlivosť osvedčenú čnosť a osvedčená čnosť zasa nádej.“ (Rim 5,3-5) A v Liste Kolosanom prosí: „... aby ste mocou jeho slávy upevnili všetkou silou boli veľmi trpezliví a vytrvalí“ (Kol 1,11). Hypomone tu znamená „stálu vytrvalosť, ktorú treba zachovať v boji, aby sa udržali vlastné pozície proti všetkým útokom nepriateľa“.

To vypovedá o niečom, čo je celkom iste aktuálne aj dnes. Pretože to znamená stálosť a schopnosť vydržať nápor všetkých útokov zvonka. Trpezlivosť tu nie je pasívne znášanie čohosi, ale aktívna výdrž a vytrvalosť. Prejavuje sa ako „neúnavná sila odporu!“ Pavol jej ešte priraduje aj veľkodušnosť, makrothymia. Je preňho ovocím ducha (porov. Gal 5,22). Toto grécke slovo znamená, že niekto má veľkú odvahu, veľkú dušu i srdce, že vie čakať. Staré nemecké slovo prevzalo v priebehu dejín oba významy: stálosť a vytrvalosť, no aj schopnosť čakať, byť veľkodušný, trpezlivo sa prizerať, kým sa nenájde riešenie.

Nech ťa anjel trpezlivosti naučí čakať. Dnes to totiž vôbec nie je samozrejmé. Chceme vždy hneď vidieť riešenie. Niekedy však trvá dlho, kým sa kvet naplno rozvinie. Na vlastný vývoj potrebujeme trpezlivosť. Sami sa nemôžeme okamžite zmeniť. K premene dochádza pomaly a niekedy aj nebadane. Aj dnes nás oslovujú obrazy z Biblie: tak o tom hovoril Ježiš vo svojom podobenstve o zrne, ktoré samo rastie (porov. Mk 4, 26-29). Aj Jakub si za vzor berie roľníka vo svojom napomenutí k trpezlivosti: „... aj roľník čaká na vzácnu úrodu zeme a trpezlivo čaká, kým nedostane včasný i neskorý dážď. Buďte aj vy trpezliví ...“ (Jak 5, 7-8). Mnohí by chceli hneď vidieť aj úspechy, keď sa o niečo usilujú. Pri terapii chcú kontrolovať pokroky a pri duchovnom sprevádzaní chcú okamžite vidieť, čo z toho vzíde. Pre samu kontrolu úspechu prehládajú, čo v nich pomaly dozrieva. Ako soľ potrebujú anjela trpezlivosti, aby mali čas na vnútorné procesy. Rast potrebuje čas. Všetko, čo rýchlo vypučí, zasa rýchlo uschne.

Mať trpezlivosť neznamená prehládať všetko, čo by sa dalo a malo zmeniť. No človek smie mať trpezlivosť aj sám so sebou a so situáciou, ktorá sa nedá zmeniť a ktorá skôr vyžaduje radostnú miernosť. Nech anjel trpezlivosti stojí aj pri nás, keď budeme musieť niečo pretrpieť. Manželské konflikty, problémy na pracovisku sa nedajú vždy rýchlo vyriešiť. Aj v bolestivej situácii, keď možno iba dúfať, že sa nejaké riešenie nájde, treba trpezlivú výdrž. Trpezlivosť však neznamená navždy sa vyrovnávať s konfliktom, alebo uzavrieť jalový kompromis. V trpezlivosti je skrytá aj sila dopracovať sa k zmene a premene. No v trpezlivosti hrá dôležitú úlohu aj čas. Dožičme ho sebe aj iným.

Trpezlivosť potrebujeme aj v chorobe. Ani ona sa nedá okamžite zvládnuť. Schopnosť niečo vydržať sa čoraz viac vytráca. Trpezlivo vydržať, vytrvať, zostať pri tom, to sú cnosti, na ktoré sa dnes zabúda. A predsa by sme ich nutne potrebovali, aby sme zvládli svoj život a plní nádeje prečkali problémy nášho sveta. Preto ti želim anjela trpezlivosti, aby si sa nevzdal, keď budeš stáť pred ťažkými situáciami, keď ti niečo bude pripadať neriešiteľné. Nech ti anjel trpezlivosti dá silu niečo zniesť a dôveru, že dôjde k premene.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobrý Ježišu, kľáčim pred tebou prítomným v Eucharistii a v hlbokej pokore sa ti klaniam. Velebím ťa a ďakujem ti za poznanie a vieru v teba, za nádej, ktorú mi dávaš, za lásku, akú k tebe cítim. Túžim sa modliť slovom tvojho evanjelia, v ktorom sa spytuješ svojich apoštolov:

Za koho ma považujú ľudia? Za koho ma pokladáte? Peter ti odpovedal: Ty si Kristus, Syn Boha živého.

Ježišu, obraciaš sa teraz na mňa a spytuješ sa ma celkom tak ako kedysi apoštolov: Za koho ma pokladajú ľudia tvojej doby? Čo ti, Pane, odpovedať? Ako ti odpoviem?

Pane, ty, ktorý vieš všetko, vieš lepšie ako ja, aký vzťah majú k tebe ľudia mojej doby. Ak ti mám na to odpovedať, tak preto, aby som si sám uvedomil, v akej situácii sa nachádzam.

Modlím sa, Ježišu, k tebe za dnešných ľudí. Za tých, ktorí sa k tebe hlásia. Za tých, ktorí ťa vyznávajú ako Pána svojho života. Za tých, ktorí boli pokrstení, ale dnes už nemajú o teba nijaký záujem. Za tých, ktorí ti zasvätili svoj život. Za kňazov a rehoľníkov. Za zasvätených laikov vo svete. Za tých, ktorých si povolal, aby boli tvojimi svedkami. Za tých, ktorí si svedomito plnia svoje povinnosti, i za tých, ktorí sú nezodpovední a premrhávajú zverené talenty.

Modlím sa za tých, ktorí sa ti spreneverili alebo zradili svoje povolanie.

Modlím sa za otcov a matky, ktorí svojim deťom hovoria o tebe, dávajú im náboženskú výchovu a svedčia o tebe svojim životom modlitby a lásky.

Modlím sa za rodičov, ktorí sa nemodlia a ktorí svojim deťom o tebe nehovoria, lebo ťa nepoznajú alebo ti už neveria, alebo sa stali ľahostajní vo viere.

Modlím sa za matky a otcov, ktorí bránia deťom prichádzať k tebe, vysmieľujú sa im, ak uverili, a ponižujú ich.

Modlím sa za matky a otcov, ktorých deti odmietajú veriť v teba, vyznávať ťa a milovať.

Prosím za synov a dcéry modliacich sa za svojich rodičov, ktorí sa vzdialili od teba.

Modlím sa za konvertitov, ktorí ťa našli a objavili v tebe svojho Boha a Pána svojho života, pravdy a lásky. Posilňuj ich v ich ťažkých začiatkoch a sprevádzaj svedectvom lásky skutočných kresťanov.

Modlím sa za celú Cirkev, aby bola v dnešnom svete opravdivým znamením tvojej lásky a odvážne ťa všade ohlasovala, vyznávala a svedčila o tebe.

Prosím za ľudí našej doby, ktorí sa odvrátili od teba, aby si im dal milosť znovu ťa nájsť ako Pána a Spasiteľa svojho života.

Dobrý Ježišu,

ty mi však kladieš otázku celkom osobne: Za koho ma pokladáš ty sám?

Za koho ťa, Ježišu, pokladám? Kým si pre mňa?

Predovšetkým ti ďakujem za túto otázku.

Ďakujem ti, lebo mi ňou dávaš príležitosť lepšie si uvedomiť, kým si pre mňa, uvedomiť si, ako ťa v skutočnosti vnímam.

Ďakujem ti za príležitosť, v ktorej si môžem v osobnom stretnutí s tebou ozrejmiť, obnoviť, prehĺbiť a premodliť svoj vzťah k tebe, no rovnako nanovo spoznať a prežiť tvoj vzťah ku mne.

Čím je daný a čím je určovaný môj vzťah k tebe? Je určovaný predovšetkým poznaním tvojej lásky ku mne? Je určovaný tvojim slovom evanjelia, ktoré mi adresuješ v evanjeliu?

Tvoja otázka, Ježišu je pre mňa príležitosťou obrátiť sa k tebe s prosbou: Pomôž mi, prosím, čím lepšie ťa poznať, vrúcnejšie milovať a vernejšie nasledovať.

Ježišu, naplň ma svojim Duchom, aby moja viera v teba bola naplno žitá, opravdivá a živá. Aby bola čínorodá v láske, presvedčivá v konaní, účinkom strhujúca, aby to bola viera, ktorá sa prejavuje každodenným životom.

Ježišu,

hovor ku mne a neprestávaj ku mne hovoriť, aby som bol schopný stále ťa živo vnímať, aby moja viera a vyznanie teba boli oslavou a chválou tvojej nekonečnej velebnosti. Ježišu, zmiluj sa nado mnou, lebo poznať a vyznať ťa môžem iba vďaka milosti a svetlu, ktoré dáva tvoj Otec. Prosím, nech mi tvoj a môj Otec zjavuje pravdu o tebe. Nech ma uschnopí ísť za tebou, počúvať ťa, milovať, vyznávať, zostať ti verným až do smrti a zachovať si svoju prvotnú lásku k tebe. Ježišu, očisti ma vo vzťahu k tebe od všetkého, čo je neosobné, nepravdivé, umelé, neúprimné, falošné, pokrytecké alebo plytké.

Ježišu, daruj mi milosť vyznávať ťa ako svojho Pána a Boha, aby som mohol spolu so svätým Petrom zvolať: Ty si Mesiáš, Syn živého Boga.

Nech si s apoštolom Tomášom kľaknem pred teba a vyznám: Pán môj a Boh môj!

Nech spolu s Martou hovorím: Áno, Pane, ja som uveril, že ty si Boží Mesiáš, ktorý mal prísť na svet.

Nech je vo mne, Ježišu, vrúcna túžba po tebe, aby som stále cítil, že nemám ku komu ísť, lebo ty jediný máš slová večného života.

Ježišu, ty sám mi dávaj deň čo deň odpoveď na otázky, ktoré mi kladieš, lebo viem, že nimi mi dávaš opravdivý, skutočný život.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

PREKVAPENIE Fotografu známeho žurnálu vyslali, aby urobil niekoľko snímok lesného požiaru. Požiadal, aby mu pripravili malé lietadlo, ktoré by s ním letelo v blízkosti horiaceho lesa.

Na letisko docestoval len hodinu pred západom slnka. Rýchlo sa rozbehol k pripravenému lietadlu. Naskočil, naložil si veci a zvolal: „Štartujeme!“ Pilot pridal plyn a lietadlo sa vznieslo do vzduchu.

„Leťte nad severnú stranu horiaceho lesa,“ povedal fotograf, „a niekoľkokrát zakrúžte čo najnižšie“ „Prečo?“ opýtal sa pilot. „Pretože budem fotografovať!“ vysvetľuje fotograf. „Som predsa fotoreportér a ako viete, potrebujem získať dobré zábery.“

Po dlhej odmlke pilot prestrašeným hlasom hovorí: „Chcete azda povedať, že vy nie ste môj letecký inštruktor?!“

Aké nepríjemné prekvapenia môžeme zažiť aj my, keď odštartujeme deň len tak narýchlo a až potom zistíme, že sme svojho „Učiteľa“ nevzali na palubu...

Daniél sa rozhodol radšej stráviť noc v jame s levmi, než prežiť jeden deň bez modlitby.

Neznámy autor

lectio divina

Slová večného života

Jn 6,60-69

⁶⁰Vtedy mnohí z jeho učeníkov, čo to počuli, povedali: Tvrdá je táto reč. Kto ju môže počúvať? ⁶¹Keďže Ježiš sám vedel, že jeho učeníci proti tomu šomrú, povedal im: Toto vás pohoršuje? ⁶²A čo až uvidíte Syna človeka vystupovať ťa, kde bol predtým? ⁶³Duch oživuje, telo nič neosoží! Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život. ⁶⁴No medzi vami sú niektorí, čo neveria. Ježiš totiž vedel od začiatku, ktorí neveria a kto ho

zradí. ⁶⁵A dodal: Preto som vám povedal, že nikto nemôže prísť ku mne, ak mu to nezaručí Otec. ⁶⁶ Preto mnohí z jeho učeníkov ho opustili a viac s ním nechodili. ⁶⁷Tu povedal Ježiš Dvanástim: Aj vy chcete odísť? ⁶⁸Odpovedal mu Šimon Peter: Pane, ku komu by sme šli? Ty máš slová večného života ⁶⁹a my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý.

Ďalšie čítania. Joz 24,1-2.15-17.18; Ž 34,2-3.16-23; Ef 5,21-32

1 ČÍTANIE:

Nadalej sa pozeráme na dôležité učenie o Ježišovi, ktorý je „chlebom života“. Mnohí jeho nasledovníci sa dostali do kritického bodu. Jeho učenie neboli schopní prijať, a preto odišli. Ježiša tento masový odchod neprekvapil. Ostal pokojný. Vedel, kto ho opustí. Opakoval slová z Jn 6,44, že v našom vzťahu k Ježišovi sa musí angažovať Otec. Ježiš vyzval dvanástich apoštolov, aby si vybrali: ostaňte so mnou a uverte, alebo choďte. Ostali. Oplatí sa často si opakovať Petrovu odpoveď Ježišovi. Jeho dve krátke vety sú zhrnutím viery. Ale nehovoria o tom, ako Peter vyriešil svoje vlastné ťažkosti, aby sa mohol úplne odovzdať Ježišovi. Peter sa musel rozhodnúť, či bude Ježišovým učeníkom bez ohľadu na to, čo ho to bude stáť. Ježiš ukazoval, že ho nemôžeme nasledovať iba vlastnými silami. Dôležitý je Duch Svätý. Byť alebo stať sa Ježišovým učeníkom je viac než ľudské rozhodnutie. Pôsobí tu celá Trojica. Otec nás „príťahuje! a „umožňuje“ nám nasledovať Ježiša. Duch Svätý zjavuje Ježiša, pomáha nám pochopiť Božie slovo a dáva nám silu žiť kresťanským životom. Skrze vieru v Syna, Ježiša, dostávame odpustenie a večný život. Vynechajme nejakú časť a nikdy nebudeme na správnej ceste - Otec, Syn a Duch Svätý sú dôležití (63. verš)

2 MEDITÁCIA:

•» Ktorú časť Ježišovho učenia ťažko prijímame alebo vykonávame?

•» Boli sme niekedy v pokušení prestať byť kresťanom a odísť? Čo nás zastavilo?

Bola vždy na našich perách Petrova odpoveď? Premýšľajme o diele Trojice, ako nás privádza k viere a udržiava nám ju. Aká je naša odpoveď?

3 MODLITBA:

Keď sa vraciame k 34. žalmu, opäť sa nám pripomína, aby sme vždy chválili Pána. Keď si pripomíname Božiu vernosť v minulosti a jeho osobitnú starostlivosť, keď sme znechutení (18. verš), príťahuje nás to bližšie k Bohu. V tomto týždni si urobme zoznam Božej dobroty, ktorú sme osobne zakúsili a porovnajme ho so zoznamom ťažkých alebo rozpačitých vecí v našom živote viery. Použime to, aby sme vzdávali vďaky za to, čo máme v Bohu. Prosme, aby nám pomohol so všetkým, s čím zápasíme.

4 KONTEMPLÁCIA:

V tomto týždni sa sústreďujeme na lásku a vernosť. V Joz 24,1-2.15-18 si Izraeliti mali vybrať: slúžiť Bohu alebo nasledovať iných bohov. Keď si pripomenuli vyslobodenie z otroctva v Egypte, obnovili si svoj záväzok slúžiť Bohu. Pavol v 5. kapitole Listu Efezanom poodhalil tajomstvo. Prirovnal vzťah medzi Ježišom a Cirkvou k manželstvu. Základom oboch je láska a vernosť.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku